

HRVATSKI *glasnik*

XXXVI. godina, 13. broj

26. ožujka 2026.

cijena 300 Ft

HOŠIG-ovi srednjoškolski narodnosni stipendisti

FOTO: ZSOLT JUHASZ

5. stranica

Tribina o narodnosnim parlamentarnim izborima
3. stranica

Parlamentarni izbori

6. stranica

„Putevima naših predaka”

9. stranica

Put u pradomovinu

Povratak korijenima. Odakle su predci stigli u Mađarsku. Grupica Hrvata iz Mađarske otputovala je u svoju pradomovinu. Pronašli su ono što su tražili, pa i više od toga.

Ruke su se uplele u sunčevom sjenom obasjanu cvjetnu penjačicu i nježnim pokretom, kao da otvaraju mekanu zavjesu, iznijele na vidjelo, ispod zelenja, skriveno ime i prezime na kamenoj nadgrobnoj ploči. „To je moje prezime“, ponosno je rekla. „Tu su živjeli moji stari još u doba Turaka.“

„U ovom udaljenom kraju kuhaju kako je moja baka kuhala. To je uzlivan-ka. Djevojke nose iste nošnje i pjevaju poznate mi pjesme, imaju i dukate oko vrata. Mi smo imali baš isti starinski pleh za pite. Kod kuće još imam ovo. To je za ukrašavanje kruha.“

Ispreplitale su se rečenice putnika koji su u senjskom muzeju – prepoznavajući motive, predmete, okuse pradomovine – prepoznali sebe i svoju pripadnost. Svoje korijene.

I dok im se u Mostaru franjevac pun života, bez obzira na sto muka iz ne tako davne prošlosti, iz duše veseli. I govori kako eto, rat je bio još gori ondje jer je ratovalo troje i nisi si mogao dopustiti da te u isto vrijeme napadnu dva neprijatelja. Pa zatim optimistično tvrdi kako se sve može ponovno izgraditi, koliko god puta bilo srušeno i zapaljeno. Dok je vjere i dok smo svjesni tko smo. Sa zaraznim osmijehom na licu on izusti pred kraj ono što su putnici trebali čuti: „Vi ste prije svega Hrvati, a tek onda Bunjevci, Bošnjaci, Raci.“

Putnici koji kreću na put kao poznanici postaju zbog zajedničkog, duboko emotivnog iskustva, čvrsto povezana zajednica.

Njihovo iskustvo širilo se nedavno i izvan granica te skupine. Dogodilo se to u starom dijelu grada, gdje su nekad postavljeni temelji glavnom gradu i gdje su postavljeni temelji tog stručnog putovanja u pradomovinu. Upravo ondje jedan film koji je dokumentirao taj put nije se samo gledao, on se osjetio bliskim – i putnicima i svim prisutnim Hrvatima iz Mađarske.

Kršul

GLASNIKOV TJEDAN

„A ipak, svako proljeće iznova dokazuje da život ima tvrdoglavu snagu obnavljanja. Ispod spaljene zemlje niču novi izdanci, tiši i uporniji od ljudske oholosti. Možda je upravo u toj tišini skriven odgovor na buku topova i prazninu velikih riječi.“

U vrijeme kad su livade okupane cvijećem, ratovi se vode uzduž i poprijeko. Ratovi i svađe oko prirodnih resursa, energenata, još uvijek fosilnih goriva. Vjere i vjeroispovijesti sudaraju se u svijetu bez vjere. I strašno proročanski zvuče riječi koje se protežu kroz dva tisućljeća: „Oče, oprostimi, jer ne znaju što čine!“

Lažni farizeji pokrивaju se vjerom za svoje uske i isključivo koristoljubive ciljeve. Nekima je dopušteno sve, ili sami sebi dopuštaju sve bez imalo srama i stida, jer misle i vjeruju kako traženje oprosta osigurava put u raj i miran san. Ne razmišljaju o mukama koje su prouzročili drugom čovjeku, obitelji, zajednici.

Palmine grančice, proljetnice, u dimu su granata i bombi, pa iako simboliziraju mir i život u koji se sve strane zaklinju, postaju tek lepeza kojom se maše u prostoru bez vjere. Vjernici su u tjednima iščekivanja. Što iščekuju u svijetu ratova? Gdje su ljubav, ljepota, vrijednost i sklad?

Osvrnuvši se na posljednjih sto i nešto godina, kao da su otišli u nepovrat. I prijašnja tisućljeća bila su obilježena prolijevanjem krvi za cvjetne livade i polja. Uništenjem civilizacija, rasa i čovjeka.

A ipak, svako proljeće iznova dokazuje da život ima tvrdoglavu snagu obnavljanja. Ispod spaljene zemlje niču novi izdanci, tiši i uporniji od ljudske oholosti. Možda je upravo u toj tišini skriven odgovor na buku topova i prazninu velikih riječi. Čovjek je jedino biće koje zna za mir, a ipak ga tako lako napušta. Govorimo o napretku, o tehnologiji i moći, a nismo naučili osnovnu lekciju suživota. Kao da nam je lakše osvojiti prostor nego vlastito srce.

U svijetu u kojem se istina prilagođava interesima, a savjest postaje teret, potrebno je više hrabrosti za dobrotu nego za rat. Možda će buduće generacije jednom pitati kako smo mogli gledati cvjetne livade i istodobno prihvaćati dim nad gradovima. I zato, dok se priroda budi, pitanje ostaje otvoreno: hoće li se probuditi i čovjek? Hoće li izabrati to da gradi umjesto ruši, sluša umjesto da se nadvikuje, prašta bez računice? Jer mir nije samo riječ koju izgo-

varamo – on je odluka koju svakoga dana donosimo.

Što nas vjernike uči Isusov ulazak u Jeruzalem?

Isusov ulazak u Jeruzalem uči nas poniznosti jer Isus dolazi na magarcu, a ne na ratnom konju, naglašavajući kako je on kralj mira i ljubavi, a ne zemaljske moći. Pa iako mahanje palminim grančicama označava slavlje, to je ujedno početak muke, poziv vjernicima na odanost u teškim trenucima i na prepoznavanje istinskoga spasenja.

Isus ne uzvisuje samoga sebe, ne govori o sebi i svojim zaslugama. On ozdravljuje slijepi i gubave, uskrisuje umrle, obraća se najsiromašnijima obećavajući im kraljevstvo nebesko, u koje i sam ulazi nakon nekoliko dana.

Svojim ulaskom u Jeruzalem Isus nam poručuje da naše svjedočanstvo vjere bude jednostavno, da se očituje u dobro obavljenu poslu, iskazivanju radosti, vedrine i iskrene brige za druge. Želi biti s nama u svim prilikama uobičajenoga ljudskog života. Svi ga čekaju s radošću, a on ulazi u grad pun rimske vojske, ulazi kao Mesija. Mesija donosi slobodu potlačenima.

Kako piše Adalbert Rebić: „Svi oblici mesijanizma imaju jedan zajednički nazivnik, a to je nada, tj. iščekivanje posebno- ga, izravnog spasiteljskog Božjeg zahvata ili zahvata preko neke pravedne, od Boga poslano osobe, posrednika čiji je jamac sam Bog.“

Ali Isus sebe ne naziva Mesijom – tako ga nazivaju drugi. Fra Gabrijel Bošnjak piše: „Isus ne uzlazi u Jeruzalem da smijeni vlasti i zasjedne na kraljevski tron, nego da uzađe na križ. Isusov ulazak u Jeruzalem jest navještaj njegova kraljevstva, ali i muke. On jest mesijanski kralj, ali i mesijanski sluga patnik. Ulazak u Jeruzalem jest ulazak u muku. Jedino u kontekstu muke Isus dopušta govoriti o njegovu mesijanizmu, no narod i učenici to tada ne razumiju – to je pouka za kasnije. Kralja koji ide na križ možemo prepoznati kao Mesiju jedino po Duhu Svetome, iz svjetla Uskrsa.“

Branka Pavić Blažetin

Tribina o narodnosnim parlamentarnim izborima u Pomurju

U prostorijama Hrvatskog kulturno-prosvjetnog zavoda „Stipan Blažetin“ 6. ožujka održana je Tribina o narodnosnim parlamentarnim izborima, na kojima je na temelju Zakona o narodnostima i Izbornog zakona Hrvatska državna samouprava postavila hrvatsku narodnosnu listu. Gosti tribine bili su Ivan Gugan, voditelj hrvatske narodnosne liste i sadašnji predsjednik Hrvatske državne samouprave, te Marija Vargović, predsjednica Hrvatske samouprave Velike Kaniže, zastupnica HDS-a i četvrta na postavljenju narodnosnoj listi. Na tribini nazočne je pozdravila voditeljica Zavoda „Stipan Blažetin“ Zorica Prosenjak Matola, a tijekom večeri razgovaralo se kako se može postići veći broj registriranih na hrvatskom biračkom popisu te kako budući zastupnik ili glasnogovornik može pomagati radu hrvatske zajednice. Na kraju tribine okupljeni su mogli uživati u kratkom programu Tamburaškog sastava „Pomurske žice“.

Još u prosincu prošle godine (13. prosinca 2025.) Hrvatska državna samouprava donijela je odluku o postavljanju hrvatske narodnosne liste na predstojećim parlamentarnim izborima. Prema odluci HDS-a listu vodi sadašnji predsjednik Hrvatske državne samouprave Ivan Gugan (János Gugán), a iza njega su, ovim redoslijedom: zamjenica predsjednika HDS-a Angela Šokac-Marković (Markovics Józsefné), ravnatelj Zbirke sakralne umjetnosti Hrvata u Mađarskoj dr. Andrija Handler (dr. Handler András), zastupnica HDS-a Marija Vargović (Vargovics József Árpádné), zastupnik HDS-a Stipan Đurić (Gyurity István) i zastupnik HDS-a Robert Ronta (Ronta Róbert).

Nakon što je 21. veljače 2026. godine službeno počela izborna kampanja, nositelj liste Ivan Gugan počeo je kampanju u hrvatskim zajednicama po regijama kako bi obavijestio buduće birače, pripadnike hrvatske narodnosti, o procesu izbora, načinu djelovanja Odbora za narodnosti, planovima koje bi kao glasnogovornik volio ostvariti, ali i kako bi saslušao prijedloge zajednica. Naime, volio bi da glasnogovornik ubuduće ima aktivnu vezu s hrvatskom zajednicom. Svoj obilazak hrvatskih regija počeo je u Gradišću, a zatim u Pomurju, gdje se u HDS-ovoj ustanovi – u Hrvatskom kulturno-prosvjetnom zavodu „Stipan Blažetin“ sastao s predstavnicima hrvatske zajednice, uglavnom s predsjednicima i zastupnicima mjesnih hrvatskih samouprava odnosno HDS-ovim zastupnicima iz te regije. Najviše interesa bilo je iz Petribe, Serdahela, Sumartona, dvije zastupnice bile su iz Velike Kaniže, a iz ostalih naselja u kojima djeluju hrvatske samouprave na poziv se nisu odazvali (Boršfa, Fičehaz, Kerestur, Letinja, Mlinarci, Jegersek, Pustara).

Nositelj liste Ivan Gugan izvijestio je nazočne o broju upisanih u hrvatski birački popis, koji je tad bio oko 2200, no brojka se mijenja iz dana u dan. Naime, zbog zakona

Ivan Gugan, voditelj HDS-ove liste, obavijestio je nazočne o aktualnim pitanjima narodnosnih parlamentarnih izbora

birači koji glasaju za narodnosnu listu nemaju pravo glasati za stranačku listu, pa se među hrvatskom zajednicom primjećuje malo opadanje broja registriranih. Međutim, nada se da će moći uvjeriti ljude da, bez obzira na to što je po zakonu za glasnogovornika dovoljan čak i jedan glas kako bi dospio u parlament, bi volio da pripadnici hrvatske narodnosti pokažu jakost svoje zajednice i potvrde svoju čvrstu nazočnost i na parlamentarnim izborima. U postizanju većeg broja glasača na hrvatskom biračkom popisu molio je pomoć od nazočnih predsjednika i zastupnika jer je važno da se dokaže hrvatski identitet. Jasno mu je i to da su ljudima važne i stranačke odluke, međutim treba znati da, iako ne mogu glasati za stranku, imaju mogućnost glasati za kandidate raznih stranaka vlastitog biračkog okruga.

Govorio je i o tome kako će kao glasnogovornik moći pomoći hrvatskoj zajednici po regijama. Naime, Odbor za narodnosti Mađarskog parlamenta, u kojem su glasnogovornici pojedinih narodnosti, ima pravo predlaganja zakonskih izmjena. Budući da su kandidati za glasnogovornika većinom sadašnji predsjednici državnih samouprava, vjeruje da će moći dobro surađivati s njima. Već su o nekim važnim pitanjima razgovarali, npr. o poboljšanju djelovanja mjesnih narodnosnih samouprava, boljem osiguravanju njihovih prava te o pojedinostima

financiranja prehrane djece koja pohađaju narodnosne ustanove u održavanju narodnosnih samouprava, što je velik teret za održavatelje. Razgovarali su i o raznim drugim prioritetnim stvarima za koje će budući glasnogovornici trebati zajedno donijeti odluke. Među planovima mu je organizacija tzv. redovitih susreta s pripadnicima hrvatske narodnosti u pojedinim regijama. Naravno, posjećivat će i njihove priredbe jer smatra da osobni susreti najviše ukazuju na probleme i želje zajednice, a razgovori najbolje promiču napredak.

Četvrta kandidatkinja na HDS-ovoj listi Marija Vargović također je zamolila nazočne da pomognu oko registracije birača za narodnosni birački popis, a voditeljica Zavoda „Stipan Blažetin“ Zorica Prosenjak Matola ponudila je pomoć oko registracije.

Na kraju tribine Ivan Gugan o hrvatskom je biračkom popisu rekao: „Kad su narodnosni izbori u pitanju, nemamo konkurenciju, nažalost ni u organiziranosti ni s novčanim sredstvima ne možemo konkurirati sa strankama, pogotovo kad je tako napeta stranačka kampanja kao što je sad. Međutim, mogu apelirati na to da svatko može izraziti svoju simpatiju prema određenoj stranci jer može birati pojedinačnog zastupnika određene stranke, a s druge strane podržati i hrvatsku listu. Dosta je napeta situacija i velika je utrka među strankama, ali vjerujem da neće odlučiti tih par stotina glasova koje bi Hrvati mogli dati nekoj od stranaka. Stoga vjerujem da će biti još novih registriranih na našem biračkom popisu, da ćemo imati nešto više od dvije tisuće birača kao sad iako sam realan i mislim da je upravo ta brojka naš limit zato što je zakon takav kakav je. Bilo bi dobro zadržati taj broj jer vjerujem da će se on gledati ubuduće u javnosti.“

Nakon službenog dijela tribine uz ugodnu tamburašku glazbu razvio se razgovor među nazočnima.

O manjinskim listama na mađarskim parlamentarnim izborima

Na samom početku želim reći da nije bilo nijednog pitanja u vezi s izbornim listama manjina na sjednicama Državnog izbornog povjerenstva (NVB), gdje sam prije četiri godine bio delegiran u ime hrvatske zajednice u Mađarskoj. A nije ih bilo iz jednostavnog razloga što nije pristiglo nijedno pitanje od odbora u pojedinim izbornim jedinicama. Rezultati izbora za manjinske glasnogovornike prije četiri godine poznati su i znakoviti. Od 13 ustavom priznatih manjina, ne računajući Nijemce – koji su dobili dovoljan broj glasova za svojeg samostalnog predstavnika u parlamentu, ljestvica poretka ostalih manjina izgledala je ovako: Hrvati 1683, Slovaci 1211, Rusini 508, Rumunji 419, Srbi 281, Ukrajinci 245, Poljaci 195, Slovenci 195, Armenci 147, Grci 147, Bugari 95. Romi na izborima 2022. nisu imali državnu listu. Gledajući te rezultate, postavlja se manje-više logično pitanje: ima li smisla da manjine, pa i hrvatska, šalju svoga predstavnika na zasjedanje u Državno izborno povjerenstvo? Isto tako mogli bismo se zapitati što će nam hrvatski glasnogovornik u Mađarskom parlamentu kad nema pravo glasa kao ostali zastupnici. Iskustvo prethodnog ciklusa pokazalo je, posebno u financijskom pogledu, da se puno toga da izlobirati zahvaljujući institutu glasnogovornika, a to sam čuo i na usavršavanju nastavnika i prezentaciji rada manjinskih glasnogovornika u Vlašićima, istina, od predstavnice slovenske manjine, ali je o tome referirao onovremeno i Mišo Hepp, koji je od 2024. do 2018. godine obavljao tu dužnost. Naravno, ne trebamo odustati, nego se boriti za hrvatskog zastupnika s pravom glasa u Mađarskom parlamentu.

Moje sudjelovanje također bez prava glasa u radu Državnog izbornog povjerenstva dragocjeno je iskustvo iz više razloga. Navest ću neke. U više navrata satima se raspravljalo o izornoj kampanji, odnosno o žalbama, prigovorima u vezi s izbornom promidžbom, primjerice kako se na plakatima, u tiskovinama u lokalnim sredinama favorizirala vladajuća stranka, kako su neki ravnatelji bolnica u cirkularnim pismima jasno davali do znanja svojim djelatnicima za koga je poželjno glasati, do poslodavaca i načelnika pojedinih naselja, kojima se također prigovaralo za to itd. Pa se onda razvila rasprava među pravnicima, stalnim članovima Državnog izbornog povjerenstva kao i predstavnicima stranaka, svi odreda pravnici, koliko se sve te mnogobrojne žalbe i pritužbe kose s ovim ili onim odredbama zakona o kampanji, medijima i sl. Onda bi se glasalo pa bi se ili odbijala žalba ili uvažila s predloženom novčanom kaznom od nekih 160 tisuća do milijunske kazne, naravno u forintama, zbog kršenja ovoga ili onoga zakona. Zanimljivo je i poučno bilo sve to slušati i pratiti, zato bi bilo poželjno i predlažem da Hrvatska državna samouprava, ako to još nije učinila, pošalje kao svog vanjskog predstavnika u Državno izborno povjerenstvo osobu sa završenim pravnim fakultetom koja je upućena ili će se za vrijeme koje predstoji udubiti u materiju povezanu s izborima.

Danima sam slušao puno toga o vizualnim i drugim vidovima promidžbe, ali nijedne riječi o plakatima, promotivnim letcima, izbornim skupovima na hrvatskom

ili drugom manjinskom jeziku ili barem na dva jezika. I to zato što toga nije bilo. Kao da se sramimo i na javnim površinama i mjestima napisati, istaknuti i na hrvatskom jeziku kako bi mađarska većina vidjela da postoje i pripadnici drugih naroda, da se ne skrivaju ili nastupaju samo kad se pjeva i pleše, nego i kad biraju svoje predstavnike u najviše zakonodavno tijelo Mađarske, u Mađarski parlament. Uza svu složenost situacije oko izbora za manjinske liste uvjeren sam: ako želimo na predstojećim izborima barem povećati broj onih koji će glasati za našega glasnogovornika, trebat će članovi skupštine HDS-a kao predstavnici najvišeg tijela Hrvata u Mađarskoj poraditi na tome da istupimo, da istupite javno i afirmativno za našu listu. Uostalom, i

predstavnici stranaka i predstavnici manjina dobili su, dobili smo svojevremeno na CD-u preslike zapisnika izbornih jedinica, pa se jasno vidi koliko se i gdje glasalo za našu listu, što je sigurno bilo poučno u pripremama za ovogodišnje izbore.

Za kraj jedna sasvim subjektivna napomena u vezi s izborima, a istaknut ću je jer je više poznanika i članova moje uže i šire rodbine, kad se povelja riječ o izborima, na moj upit hoće li glasati za hrvatsku listu po prilici reklo ovo: neću glasati za hrvatsku listu jer u parlamentu naš predstavnik nema pravo glasa, a do sada, tj. u prethodnim mandatima, naš se glasnogovornik ne oglašava javno u parlamentu, barem simbolično da ostali zastupnici Mađari vide da mi Hrvati imamo svoje mišljenje o određenim pitanjima kao i svi ostali zastupnici u parlamentu. Pokušao sam ih uvjeriti, a to važi i za one koji imaju iluziju da će Hrvati, u optimalnom slučaju ako nas ima po najoptimističnijoj procjeni 50 000 od Gradišća do Bačke i okolici Budimpešte i po nekim manjim i većim gradovima, moći bitno utjecati na ishod uspjeha pojedinih stranaka za koje nismo mogli glasati ako smo se opredijelili za našu hrvatsku listu. U odnosu na pet milijuna i četiristo tisuća građana Mađarske s pravom glasa mi smo kap u moru, ali ne ako glasamo za našu listu. No malo je vremena ostalo da se ponešto uradi na tom polju do izbora u travnju ove godine, a to je zajednička obveza sviju nas kojima je stalo do opstojnosti Hrvata u Mađarskoj.

Ernest Barić

Pet HOŠIG-ovih srednjoškolskih narodnosnih stipendista

Državni tajnik za vjerske i narodnosne odnose pri Uredu predsjednika Vlade Mađarske Miklós Soltész uručio je u HOŠIG-u srednjoškolske narodnosne stipendije petero učenika 11. razreda. Stipendija se isplaćuje tijekom 20 mjeseci, odnosno tijekom posljednje dvije godine srednjoškolskog obrazovanja.

Ovogodišnji su stipendisti Zoé Hegedűs-Szabó, Laura Horvat, Zsuzsanna Dóra Gohér, Ruzsica Lilla Czibulya i Šime Ćudina.

Ove je godine ukupno osam učenika 11. razreda dviju hrvatskih gimnazija u Mađarskoj dobilo narodnosnu stipendiju – troje iz pečuške gimnazije Miroslava Krleže te petero iz budimpeštanskog HOŠIG-a. Prema Odluci zamjenika predsjednika mađarske vlade i Ureda premijera Zsolta Sémjena stipendija iznosi 30 000 forinti mjesečno, što za svakog učenika na kraju dviju godina čini ukupno 600 000 forinti. Kako je na svojem Facebooku profilu 13. siječnja najavio državni tajnik Soltész, donesena je odluka kako se povećava iznos stipendije sa sadašnjih 30 000 na 50 000 forinti mjesečno.

Ravnateljica škole Ana Gojtan zahvalila je državnom tajniku Miklósu Soltézu na dugogodišnjoj potpori školi koja desetljećima ulaže u očuvanje manjinskoga obrazovanja, hrvatskog jezika i kulture.

Stipendisti s ravnateljicom i državnim tajnikom

Plesna skupina „Tamburica“

DOBITNICI STIPENDIJE

Zoé Hegedűs-Szabó

Zoé je učenica 11. razreda i aktivna članica Plesne skupine „Tamburica“. Redovito sudjeluje u školskim narodnosnim programima te u njihovoj organizaciji. Članica je školske literarne i plesne skupine. Voli crtanje, slikanje, politiku i arhitekturu. Planira daljnje školovanje u inozemstvu na području društvenih znanosti ili inženjerstva.

Laura Horvat

Laura je aktivna članica Plesne skupine „Tamburica“ i sudionica školskih narodnosnih programa. Rado pjeva i pleše, pohađa tamburaški kružok. Sudjelovala je na školskim i državnim natjecanjima u kazivanju stihova na hrvatskom jeziku („Croatiada“), gdje je osvajala prva mjesta.

Zsuzsanna Dóra Gohér

Zsuzsanna je učenica 11. razreda koja aktivno sudjeluje u broj-

nim školskim kulturnim projektima. Sudjelovala je na natjecanju „miCROfon“. Članica je školskog zbora i plesne skupine te svira tamburicu. Voli glazbu i ples.

Ruzsica Lilla Czibulya

Ruzsica je aktivna članica Plesne skupine „Tamburica“ te školske literarne i plesne skupine. Zanima je crtanje, slikanje, politika i arhitektura. Redovito sudjeluje u školskim narodnosnim programima i njihovoj organizaciji. U slobodno vrijeme bavi se sportom, a želi studirati medicinu u Republici Hrvatskoj i postati kirurginja.

Svečani program

Šime Ćudina

Šime je učenik 11. razreda. Više je puta sudjelovao na natjecanjima u kazivanju stihova i proze na hrvatskom jeziku. Redovito sudjeluje u školskim narodnosnim programima te u njihovoj organizaciji. Sudjelovao je i na maturalnom putovanju u Republiku Hrvatsku. Bavi se sportom.

Branka Pavić Blažetin • Foto: Zsolt Juhász

PARLAMENTARNI IZBORI

Odluka 124/2026. NVB-a – određivanje proračunske potpore za kampanju državnih narodnosnih samouprava

Hrvatskoj državnoj samoupravi dodijeljena potpora od 24 493 031 Ft

Mandaturnok száma	Támogatás	A x B	A x B 30 %-a	D 2/3-a	E osztva névjegyzék létszámmal (KVÓTA)	D/3	G/12	124/2026. NVB határozat melélete	
199	8 622 009	1 715 779 791	514 733 937	343 155 968	4644	171 577 879	14 296 164,92		14 296 164 185 676 132
	VP szám	Kvóta	Esődleges összeg	Másodlagos összeg	Egy nemzetiségnek járó esődleges + másodlagos	Fennmaradó Összeg	Egy listára jut a fennmaradóból	Egy nemzetiségnek járó támogatás	
Bolgár	205	4644	952 020	14 296 164,0000	15 250 184,0000		5 931	15 250 115,0000	
Görög	379	4644	1 760 076	14 296 164,0000	16 058 240,0000		5 931	16 064 171,0000	91 293 759
Horvát	2194	4644	10 188 938	14 296 164,0000	24 487 100,0000		5 931	24 493 031,0000	
Lengyel	266	4644	1 235 304	14 296 164,0000	15 533 468,0000		5 931	15 539 399,0000	
Német	26087	4644	121 148 028	14 296 164,0000	135 446 192,0000		5 931	135 452 123,0000	
Örmény	210	4644	975 240	14 296 164,0000	15 273 404,0000		5 931	15 279 335,0000	
Roma	40063	4644	186 052 572	14 296 164,0000	200 350 736,0000		5 931	200 356 667,0000	
Román	1036	4644	4 811 184	14 296 164,0000	19 106 348,0000		5 931	19 115 279,0000	
Ruszin	1000	4644	4 644 000	14 296 164,0000	18 942 164,0000		5 931	18 948 095,0000	
Szerb	0	0	0	0,0000	0,0000		0	0,0000	
Szlovák	1415	4644	6 571 260	14 296 164,0000	20 868 424,0000		5 931	20 875 355,0000	
Szlovén	268	4644	1 244 592	14 296 164,0000	15 542 756,0000		5 931	15 548 687,0000	
Ukrán	754	4644	3 501 576	14 296 164,0000	17 796 740,0000		5 931	17 806 671,0000	
	73877		343 084 788	171 577 568,0000	514 662 756,0000	71 181	71 172	514 733 928,0000	

Državno izborno povjerenstvo 10. ožujka 2026. donijelo je Odluku br. 124/2026. o određivanju iznosa središnje proračunske potpore koja pripada državnim samoupravama narodnosti koje su postavile narodnosne liste na parlamentarnim izborima raspisanim za 12. travnja 2026. godine.

Povjerenstvo je odluku donijelo s 12 glasova za i bez glasova protiv.

Prema toj odluci iznos proračunske potpore koja pripada pojedinim državnim samoupravama koje su postavile narodnosne liste na parlamentarnim izborima utvrđuje se u dokumentu koji je priložen kao sastavni dio odluke.

Glasački listić za hrvatsku narodnosnu listu

Državno izborno povjerenstvo (NVB) odlukom 137/2026., objavljenom 10. ožujka, odobrilo je sadržaj glasačkog listića za hrvatsku narodnosnu listu na općim parlamentarnim izborima raspisanim za 12. travnja 2026. godine.

Prema toj odluci, birači koji su registrirani kao pripadnici hrvatske narodnosti moći će na izborima glasati za hrvatsku narodnosnu listu na odobrenom glasačkom listiću.

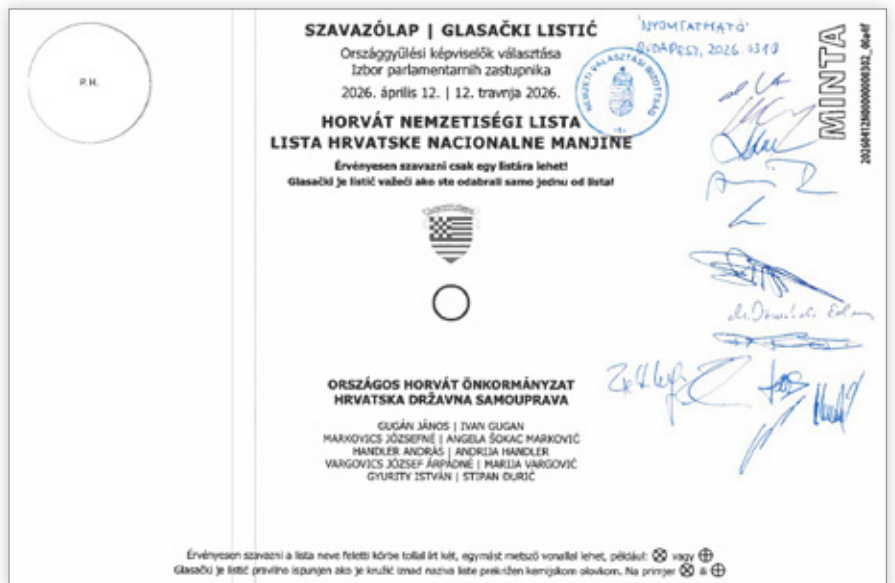
Za listu Hrvatske državne samouprave može glasati samo onaj tko se do 2. travnja upiše u registar birača hrvatske narodnosti.

Glas je važeći ako se znak X stavi u krug ispod grba, a ne kraj imena kandidata. Ako se oznaka stavi na drugo mjesto, glas može biti nevažeći.

Za izbor narodnosnog glasnogovornika dovoljno je da barem jedan registrirani birač određene narodnosti na dan izbora, 12. travnja, valjano glasa za njihovu listu. Narodnosnu listu na parlamentarnim izborima može postaviti isključivo državna samouprava ako je njezina skupština o tome odlučila najkasnije do 2. veljače te ako dobije preporuke najmanje jedan posto birača koji su upisani u registar kao pripadnici te narodnosti.

Prema obavijesti Ureda vlade grada Budimpešta Srpska državna samouprava do isteka roka, 2. veljače, nije odlučila o kandidatima, pa srpska narodnost nema svoju listu na ovim izborima.

Narodnosti moraju prijaviti najmanje tri kandidata za narodnosnu listu. Hrvatska lista ima pet kandidata, dok primjerice slovačka lista ima 27 kandidata. Narodnosni glasnogovornik bit će prvi kan-

didat na listi, za što je dovoljan i tek jedan glas za listu. Na predstojećim izborima postavljeno je 12 narodnosnih državnih lista.

Glasnogovornik

Državne narodnosne samouprave koje postavile narodnosnu listu mogu u Mađarski parlament poslati glasnogovornika bez prava glasa ako ne uspiju osvojiti povlašteni zastupnički mandat. Povlašteni mandat narodnost može dobiti ako prikupi četvrtinu broja glasova potrebnih strankama za osvajanje mandata.

Hrvatska državna samouprava može delegirati jednog člana u Državni izborno odbor, no taj član ima pravo glasati samo u pitanjima koja se tiču narodnosti.

Na državnoj listi mandati se raspodjeljuju prema glasovima danih za stranačke i narodnosne liste te prema takozvanim ostatnim glasovima iz pojedinačnih izbornih jedinica. Mandat ne može osvojiti lista koja ne dosegne najmanje pet posto svih važećih glasova (izborni prag) odnosno deset posto u slučaju zajedničke liste dviju stranaka ili 15 posto ako je riječ o listi koju su predložile više od dvije stranke.

Pri raspodjeli mandata najprije se dodjeljuju eventualni povlašteni mandati narodnostima s narodnosnih lista. Ako nijedna narodnost ne ispuni uvjete za takav mandat, sva 93 mandata s državne liste raspodjeljuju se među političkim strankama.

Branka Pavić Blažetin

PUB KVIZ HRVATSKE SAMOUPRAVE PEČUHA

U organizaciji Hrvatske samouprave Pečuha održan je prvi ovogodišnji pub kviz. U Kući šampanjca Littke (Littke Pezsgóház) 23. veljače okupio se velik broj prijavljenih ekipa kvizaša i navijača. Sve popularnije događanje Hrvatske samouprave Pečuha okuplja brojne ekipe koje imaju od četiri do desetak članova te se ogledaju u znanju o različitim temama o kojima se razgovara i odgovara na hrvatskom jeziku.

Kroatisti

Biseri

Jelena Mozga

Ovoga puta teme kviza bile su: Nobelova nagrada, zimski sportovi, karneval i hrvatski gradovi. Natjecalo se deset ekipa. „Pitanja priprema i kviz vodi zastupnica Hrvatske samouprave Pečuha Marica Dudaš Gyöngyös“, rekao nam je predsjednik Hrvatske samouprave Pečuha Stjepan Blažetin.

Priredbu ostvaruje Hrvatska samouprava Pečuha iz svojega proračuna. Svi sudionici kviza počašćeni su *pizzama* i sokom. I ove večeri bilo je uzbudljivo i napeto.

Ovo je redosljed triju najboljih ekipa: 1. Kroatisti, 2. Biseri, 3. Jelena Mozga.

Branka Pavić Blažetin

Hrvati u Birjanu

Mala, ali aktivna hrvatska zajednica u baranjskom selu Birjan okuplja se oko tamošnje hrvatske samouprave i Hrvatske plesne skupine Birjan, koja djeluje pod njezinim pokroviteljstvom. Kako je za Hrvatski glasnik istaknula predsjednica Hrvatske samouprave Birjana Milica Murinyi Sörös, godina koja je iza njih bila je obilježena brojnim nastupima Hrvatske plesne skupine, koju vodi Mirjana Murinyi.

Završno događanje prošle godine bio je lijep božićni program održan 14. prosinca, a članovi plesne skupine novu godinu počeli su radnim sastankom 10. siječnja. Tom su prigodom analizirani nastupi iz prethodne godine, među kojima su bili ophod buša u Mohaču, pokladne svečanosti u Birjanu, nastupi u Nagynyárádu i Kiskassi, Hrvatski dan u Birjanu, Oktoberfest u Birjanu, Festival kuhanja paprike te gostovanja u Udvaru i Velikom Kozaru.

Razgovaralo se i o planovima za 2026. godinu te o daljnjem radu skupine. Hrvatski dan u Birjanu planira se organizirati 13. lipnja, a članovi se žele i dalje odazivati na pozive na nastupe kako bi se nje govala tradicija i čuvala zajednica.

„Zahvalni smo što smo tako složan i povezan tim. Članovi plesne skupine posebno zahvaljuju Hrvatskoj samoupravi Birjana na potpori i pomoći u radu. A kako i ne bi kad su zastupnici samouprave ujedno i aktivni članovi skupine. Jedno bez drugoga ne bi išlo“, istaknula je Milica Murinyi Sörös.

Plesna skupina trenutačno broji 16 članova, od čega su tri muškarca i 13 žena. Probe se održavaju svake srijede u mjesnom domu kulture i traju dva sata. Članovi se marljivo pripremaju za nadolazeće nastupe, osobito za Poklade u Birjanu koje će se održati 14. veljače.

Hrvatska plesna skupina Birjan

Prošle godine nabavljene su nove ženske bunjevačke košulje i štrimfle na veliko zadovoljstvo članova skupine. Najmlađi član ima 17, najstariji 45 godina, a prosječna je starost članova oko 35 godina.

Branka Pavić Blažetin

Trodnevna duhovna priprava za Uskrs u Santovu

Duga je tradicija u santovačkoj župi da se uoči najvećih blagdana, u vrijeme došašća i korizme, organizira trodnevna duhovna priprava, i to posebno za hrvatsku i mađarsku zajednicu. Posebnost je duhovne priprave to da se u goste pozivaju svećenici iz drugih župa.

Santovački župnik Imre Polyák pozdravlja vlč. Josipa Štefkovića

Tako je bilo i ove godine od 9. do 11. ožujka, a trodnevnu duhovnu pripravu hrvatske zajednice za Uskrs u Župi Uznesenja Blažene Djevice Marije sva tri dana vodio je somborski župnik dekan vlč. Josip Štefković uz misno slavlje, prigodnu propovijed i ispovijed vjernika. Misno slavlje s njime je služio i santovački župnik vlč. Imre Polyák, a sudjelovao je i đakon László Polyák. Misa je uljepšana pjevanjem pod vodstvom župnoga kantora Zsolta Siroka u pratnji na orguljama. Već po običaju, hrvatski vjernici sva tri dana imali su mogućnost za ispovijed na svojem materinskom jeziku. Svake večeri susret završava druženjem gostiju i domaćina na zajedničkoj večeri.

Vjernici na duhovnoj pripravi

Kako je došašćem u santovačkoj župi počela hrvatska crkvena godina, svi glavni obredi za Uskrs ove godine bit će na hrvatskom jeziku. Na Cvjetnicu, 29. ožujka, kao i svake godine, na hrvatskoj misi pjevat će se Muka Gospodina našega Isusa Krista po Mateju, a s obzirom na hrvatsku crkvenu godinu na Veliki petak, 3. travnja, pjevat će se i Muka Gospodina našega Isusa Krista po Ivanu. Misna slavlja na hrvatskom jeziku i na prvi i na drugi dan Uskrsa održat će se po nedjeljnom misnom redu u 11:15.

S. B. • Foto: S. B.

Dan otvorenih vrata u santovačkoj hrvatskoj školi

U Hrvatskoj osnovnoj školi u Santovu 26. veljače održan je tradicionalni Dan otvorenih vrata uz mogućnost da roditelji sudjeluju na nastavnim satima i poslijepodnevnom boravku.

„Iako smo u svakodnevnom kontaktu s roditeljima, iako ih većinu poznajemo, smatramo važnim to da mogu upoznati pedagoški rad škole. Zato već dugi niz godina organiziramo Dan otvorenih vrata u našoj ustanovi kad roditeljima pružamo priliku da posjete prijednevne sate, a također im omogućujemo i uvid u rad poslijepodnevnog boravka. Uz roditeljske sastanke i to je dobra prilika za razgovor s učiteljima. Prije svega očekivali smo roditelje čija djeca ovdje polaze nastavu, ali i sve zainteresirane iz susjednih naselja. Primili smo i roditelje predškolske djece iako za njih posebno organiziramo Dan otvorenih vrata u travnju, kad učiteljice pripremaju zajedničke zadatke, sportske aktivnosti za djecu i roditelje. To se odvija u sportskoj dvorani, gdje ima dovoljno prostora za sportske aktivnosti“, kazala nam je među ostalim ravnateljica škole Marija Žužić Kovač.

S. B.

TRENTAK ZA PJESMU

SRETNIH LIVAS

(Za troglasni mješoviti zbor)

Harm. Vinko Zganec

1. Sre - tnih li vas, gre - šni lju - di! No - vi ži - vot svi - će vam:
2. Lju - bi - te ga, bra - čo lju - di, lju - bi - te ga sna - gom svom!

5
1. lju - bav - lju za va - ma žu - di, na sud kri - ža Vi - šnji sam:
2. Sva - ki od - sad dru - gi bu - di sve - tom svo - jom od - lu - kom!

9
1. va - še grije - he sta - vlja na se, da vas di - gne,
2. On vam grije - he u - ze na se, on vas di - že,

12
da vas spa - se sa svog kri - ža Bog vaš sam!
on vas spa - se, lju - bi - te ga du - šom svom!

Premijera dokumentarnog filma „Putevima naših predaka“

U organizaciji Hrvatske samouprave Starog Budima – Bekašmeđera, Hrvatske samouprave Budimpešte i Hrvatske samouprave Novog Budima 6. ožujka 2026. u dvorani Szinbád u Starom Budimu premijerno je prikazan dokumentarni film „Putevima naših predaka – I. dio, Bosna i Hercegovina“ u režiji Lászlóa Kovácsa. Film je snimljen na istoimenom stručnom putovanju u Bosni i Hercegovini 2023. godine.

Projekcija filma koji istražuje korijene hrvatskih subetničkih skupina koje žive u Mađarskoj – točnije Bunjevaca, Bošnjaka, Raca i Šokaca – okupila je velik broj posjetitelja, među kojima i generalnog konzula RH u Tuzli Ivana Bandića.

Događanje je uvodnim govorom otvorila predsjednica samouprave domaćina Čarna Kršul Kerekes. „Dobro došli u Stari Budim, nekad zaseban grad i središte rimske provincije Panonije, mjesto gdje su postavljeni temelji današnje Budimpešte. Ovdje su također nastali temelji jedne serije stručnih putovanja s ciljem upoznavanja pradomovine iz koje su se Hrvati doselili u Mađarsku.“ Ta putovanja osmislio je i organizirao bivši predsjednik Hrvatske samouprave Starog Budima – Bekašmeđera Attila Szoboszlai. Glavni partner u tome i stručni vodič putovanja bio je predsjednik Hrvatske samouprave Novog Budima Dinko Šokčević. Od tada je Attila prešao u Hrvatsku samoupravu Budimpešte i tako i nju uključio u priču. Tako su se, kao i u staro doba, ujedinili Stari Budim, Novi Budim i Pešta te prošle godine organizirali još jedno zajedničko stručno putovanje. Na oba putovanja snimljeni su dokumentarni filmovi pod palicom nerazdvojnog dua: redatelja i snimatelja Lászlóa Kovácsa te reporterke i urednice Gitta Ágics.

Film „Putevima naših predaka – I. dio, Bosna i Hercegovina“ prikazuje skupinu Hrvata iz Mađarske koja je krenula na put. Krenuli su kao poznanici, a na putu su uz motive, predmete i okuse pradomovine prepoznali sebe i svoju pripadnost. Svoje korijene. Nakon zajedničkog, duboko emotivnog iskustva, postali su čvrsto povezana zajednica. Filmom su uključili sve prisutne u to iskustvo jer film govori o svima njima. Glavni je protagonist filma povjesničar Dinko Šokčević, koji sa stručne strane razjašnjava putnicima i gledateljima filma (subetničke) hrvatske običaje, važne prekretnice u prošlosti, razloge i tijekom selidbe Hrvata. Put je vodio preko Slavonije, gdje je važna postaja bio Osijek, pa ponajprije u srednju Bosnu i u Hercegovinu, a završava u Senju. Film prikazuje samo putovanje, susret s tamošnjim ljudima, franjevcima, obilazak crkvi, hrvatskih groblja, izvora Bune, muzeja, ali putuje i u prošlost uz stare snimke i zemljopisne karte i naraciju profesora Šokčevića. Dijelovi filma uključuju i Hrvate u Mađarskoj koji njeguju tradiciju i običaje koje predstavljaju i u posjetima matičnoj zemlji – prije svega Hrvatsku izvornu skupinu iz Budimpešte koja nastupa duž Mađarske i Hrvatske.

Nakon 70-minutnog filma uslijedio je okrugli stol koji je na hrvatskom i mađarskom jeziku moderirao predsjednik Hrvatske samouprave Budimpešte Stipan Đurić postavljajući zanimljiva pitanja glavnim akterima projekta. Istaknuo je da zna malo ljudi kao što su Attila Szoboszlai, koji ostvari ono što prvi put izjavi. Predsjednik Đurić izrazio je zadovoljstvo što se i Hrvatska samouprava Budimpešte uključila u taj važan projekt koji njeguje hrvatski identitet.

Attila Szoboszlai, idejni začetnik i glavni organizator stručnog putovanja, istaknuo je da je, kad je s Klárom Nincsevics i Mariannom Jakosevity osnovao samoupravu koja prije toga nije postojala deset godina, napravljen plan za sljedećih pet godina. Budući da ih dvoje u samoupravi nije znalo hrvatski jezik, odlučili su od tog nedostatka napraviti prednost, što su i uspjeli jer je na njihovim događanjima uvijek bilo puno posjetitelja. Jedan važan plan bio je upoznati različite subetničke skupine Hrvata u Mađarskoj kako bi se bolje upozna-

Sudionici događanja

li međusobno, ali i sa zajedničkom prošlošću. Szoboszlai kaže da je sretan da je Dinko Šokčević pristao biti partner u tome. Iz prvotne serije stručnih predavanja razvila su se stručna putovanja.

Dinko Šokčević, koji je bio stručni vodič puta te glavni protagonist filma, istaknuo je: „Mislim da je film dirnuo sve prisutne, što je bio i cilj, da film djeluje na mozak, ali i na srce. Najljepše je na putovanju bilo susresti se s ljudima, posebice u Bosni, gdje su nam ljudi dali toliko mnogo. Dali su nam poticaj i snagu da sačuvamo svoje korijene i svoj identitet. Tamošnji su ljudi optimisti i nakon svega što su doživjeli. Ovaj film može pomoći našim Hrvatima, i onima koji govore i onima koji ne govore hrvatski jezik, da upoznaju svoju prošlost, pretke. I kao poticaj da nauče svoju djecu hrvatski.“

Redatelj i snimatelj László Kovács svima je zahvalio i opisao tijekom snimanja filma, svoja dugogodišnja istraživanja na temu i to da su se i naknadno vraćali na lokacije filma kako bi snimili dodatne scene. Reporterka i urednica filma Gitta Ágics otkrila je i neke dogodovštine s putovanja koje su još više povezale ekipu.

Film je ostvaren uz financijsku potporu Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan RH na poticaj Hrvatske izvorne skupine iz Budimpešte, čija je voditeljica Eva Išpanović također nazočila događanju.

Na drugom stručnom putovanju, koje je prošle godine organizirala Hrvatska samouprava Budimpešte uz suradnju Hrvatskih samouprava Starog Budima – Bekašmeđera i Novog Budima, također je sniman film. Dakle, očekuje se još jedna premijera.

Kršul

Tukuljski zbor „Komšije” proslavio 15. obljetnicu utemeljenja i rada

U Gradskom centru za kulturu u Tukulji Pjevački zbor „Komšije” 15. veljače obilježio je 15. obljetnicu utemeljenja i djelovanja. U intimnoj i svečanoj atmosferi okupili su prijatelje iz Erčina, Százhalombatte i Tukulje.

U kulturnom programu uz domaćine nastupili su Njemački (švapski) zbor iz Tukulje, Muški racki zbor iz Tukulje, nekadašnji članovi zbora „Komšije” te Pjevački zbor „Jorgovani” iz Erčina.

Događanju su nazočile i predsjednica Hrvatske samouprave Tukulje Márta Gólya te dopredsjednica Katalin Ágics-Farkas. Tom su prigodom zahvalile zboru na dosadašnjem radu te uručile potporu u iznosu od 250 000 forinti za buduće aktivnosti.

Prijatelji zajedno

Pjevački zbor „Komšije”

Kako su istaknuli članovi Pjevačkog zbora „Komšije”, proteklih 15 godina nije samo broj – to je niz zajedničkih doživljaja, pjesama, nastupa, putovanja i prijateljstava. Tijekom godina sudjelovali su na brojnim susretima u naseljima uz Dunav, gdje su, uz predstavljanje svojega programa, učvrstili veze s lokalnim zajednicama koje njeguju

tradiciju. Ta su ih okupljanja uvijek iznova potvrđivala u uvjerenju da se kulturna baština isplati čuvati i prenositi dalje.

Redovito su nastupali i na brojnim tukuljskim manifestacijama, svečanostima i danima mjesta. Ističu kako im je važno biti aktivan dio života Tukulje, obogatiti blag dane pjesmom te sudjelovati u svečanim zajedničkim trenucima.

Najvažnijom misijom smatraju očuvanje tradicije i odgoj pomlatka. Vjeruju kako pjesma, glazba i zajedničko pjevanje grade most između prošlosti i sadašnjosti te osjećaju odgovornost prenijeti nasljeđe pret hodnih naraštaja budućima.

Zbor danas broji šest članova. Iako brojčano malen, bogat je entuzijazmom, ustrajnošću i ljubavlju prema pjesmi. Svaki član predano doprinosi tomu da zborska zajednica traje i razvija se.

Na kraju su zahvalili svima koji su tijekom proteklih 15 godina podupirali njihov rad: Hrvatskoj samoupravi Tukulje, Gradu Tukulji, Domu kulture Tukulje, bivšim članovima, obiteljima, brojnim pomagačima, organizatorima i suradnicima – sve uz želju da Pjevački zbor „Komšije” još dugu niz godina čuva i izvodi hrvatsku racku tradicijsku pjesmu.

Branka Pavić Blažetin

Velik interes za Hrvatsku na sajmu Utazás

Predstavništvo HTZ-a u Mađarskoj sudjelovalo je i ove godine na najvećem turističkom sajmu u Mađarskoj – sajmu Utazás u Budimpešti koji je održan između 19. i 22. veljače.

Prvog dana sajma, u četvrtak 19. veljače, održani su brojni sastanci s partnerima koji su potvrdili velik interes za Hrvatsku i dobar broj rezervacija u dosadašnjem dijelu godine.

U sklopu sajma održana je stručna konferencija na kojoj je direktorica predstavnštva HTZ-a Ivana Herceg održala prezentaciju o aktivnosti Hrvatske turističke zajednice, kojoj je cilj produžiti sezonu, ojačati partnerstva i brend Hrvatske. Govoreći o trendovima u turizmu kao primjer „slow turizma” navedena je kampanja „Find your pomalo” („Pronađi svoj pomalo”).

Predstavljeni su i ciljevi Strategije razvoja održivog turizma do 2030. godine te su prikazani rezultati s mađarskog tržišta. Oni pokazuju petogodišnji rast dolazaka i noćenja tijekom cijele godine, a naročito u mjesecima izvan ljetne sezone.

Štand je posjetio i veleposlanik RH u Mađarskoj Mladen Andrić.

Kršul

Direktorica predstavnštva HTZ-a Ivana Herceg

II. Tamburaški susret u Koljnofu

U Kulturnom domu u Koljnofu 14. veljače održan je II. Tamburaški susret. Program je počeo u 18 sati, a susret je i ove godine okupio brojne tamburaše, goste i ljubitelje tradicijske glazbe iz Koljnofa i okolice.

Susret je organiziran radi povezivanja generacija tamburaša, odnosno da stariji ponovno zaszviraju zajedno, a mlađi dobiju priliku stati na pozornicu i nastaviti glazbenu tradiciju svojega kraja. Budući da je ovogodišnji susret održan na Valentinovo, moto večeri bio je „Zaljubljeni u tambure“, čime je naglašena ljubav prema glazbi i tamburi.

Program su otvorili Tamburaši bez imena, osnovani 2021. godine. Sastav je nastao iz Koljnofskih tamburaša, a čine ga prijatelji koji se redovito okupljaju i nastupaju na raznim događanjima u Mađarskoj, Austriji i Slovačkoj.

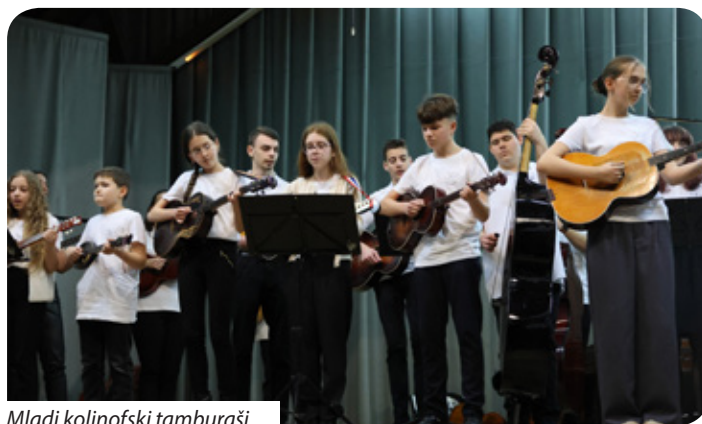
Nakon njih nastupili su Židanski bećari iz Hrvatskog Židana, koji od 1989. godine njeguju hrvatsku glazbenu tradiciju te redovito sudjeluju u kulturnom životu svojega mjesta i šire. Iz Petrova Sela stigli su Petroviski tamburaši, predstavnici bogate tamburaške tradicije toga kraja, koja se sustavno njeguje uz školovanje i rad Hrvatskog kulturnog društva.

Folk&Fusion

Prvi put u Koljnofu, ali i u Gradišću, nastupio je sastav „MužiKaj“ iz Velike Kaniže. Osnovani 2018. godine, mladi glazbenici djeluju pod mentorstvom iskusnih tamburaša, a cilj im je popularizacija južnoslavenske glazbene kulture i očuvanje hrvatske tradicije.

Domaćini, Koljnofski tamburaši – koji su prošle godine obilježili 50 godina djelovanja, predstavili su više svojih skupina: mini, malu,

Mladi koljnofski tamburaši

seniorsku i veliku. Posebnu pažnju dobili su mini tamburaši, koji sviraju manje od godinu dana, te seniorska skupina, kojoj je to bio prvi javni nastup nakon početka rada u prosincu. Konceptija njihova programa naglasila je kontinuitet tamburaške tradicije u Koljnofu uz zajedničko muziciranje različitih generacija.

Drugi slogan susreta bio je „Za dobra stara vremena“, ujedno i naslov pjesme kojom je završio službeni dio programa. Nakon koncerta svi su tamburaši zajednički zaszvirali i zapjevali tu pjesmu.

Nakon kulturnog programa održan je koncert mađarsko-hrvatskog sastava Folk&Fusion. Sastav njeguje fuziju tradicijske glazbe i istražuje zajedničku melodijsku baštinu Karpatskog bazena. U njihovoj se glazbi susreću različite vrste tambura, violina, cimbal, klarinet i kontrabas. Repertoar obuhvaća izvorne obrade narodnih napjeva te mađarske narodne pjesme na hrvatskom jeziku, čime ostvaruju glazbeni dijalog između dviju kultura.

Program su organizirali Gradišćanski savez, Koljnofsko hrvatsko društvo, Hrvatska samouprava Koljnofa, Društvo Hrvati, Mlada inicijativa Koljnof i Flax Falatóz. Susret je pokazao koliko se u Gradišću voli tamburaška glazba i koliko je važno zajedničko sviranje.

Andraš Kovač • Foto: hrvatskenovine.at

Sretan 90. rođendan Undanki Mariji Brieber Kolosar!

U krugu svoje obitelji Undanka Marija Brieber Kolosar (Koloszár Istvánné) proslavila je svoj 90. rođendan.

Marija Brieber rođena je 20. veljače 1936. godine. Njezini roditelji bili su Marija Krizmanić (korijeni iz Gradišća: Austrija, Gerištof) i Lajoš Brieber. Godine 1959. udala se za Štefana Kolosara. Svadbena veselje bilo je po staroj navadi na dvama mjestima, a u ponoć otišli su zajedno po mladu i slavili do jutra.

Marija je majka sina Štefana, rođenog 1960. godine, i kćeri Agnes, rođene 1965. godine. Ima dvoje unuka, Milana i Mirjanu, te praunuke Noemi, Franju i Borislavu. Uvijek je radila kod kuće. Njezin svekar Petar Kolosar bio je privatnik, trgovao je svinjama i konjima. Radili su na svom gruntu, svojoj zemlji. Radila je i u undanskoj školi kao čistačica do

Slavljenica s praunucima

1970. godine, a potom i u undanskoj šumi. Od 1981. godine radila je u gostionici u Undi

koju je vodio njezin sin Štefan. Ondje je i kuhala. Još kao mlada djevojka od svoje majke naučila je kuhati i peći kolače te je kuhala i pekla za svako veselje u Undi.

Godine 1992. sin je otvorio svoju gostionicu u Undi u kojoj je ona bila kuharica. Kuhala je na mnogim priredbama i svadbama tijekom 20 godina. Dugo je s mužem pjevala u mješovitom hrvatskom zboru u Undi.

I danas je aktivna i vedra duha, a najviše se raduje svojim najbližima – s kojima je i proslavila 90. rođendan.

Bog neka ju živi čuda ljet, u zdravlju i miru, uz Božji blagoslov!

Branka Pavić Blažetin

Hrvatski kalendar 2026. promoviran u Martincima

U organizaciji Neprofitnog poduzeća za kulturnu, informativnu i izdavačku djelatnost „Croatica“ i Hrvatskog kulturnog i sportskog centra „Josip Gujaš Džuretin“ 20. veljače u tom je centru u Martincima promoviran najnoviji godišnjak Hrvata u Mađarskoj – Hrvatski kalendar 2026.

Ženski pjevački zbor „Korjeni“ i orkestar Leventea Varnaija

Okupljene su pozdravile v. d. voditeljica Hrvatskog kulturnog i sportskog centra „Josip Gujaš Džuretin“ Vesna Velin u ime domaćina, ravnateljica Neprofitnog poduzeća za kulturnu, informativnu i izdavačku djelatnost „Croatica“ Timea Šakan-Škrilin te urednica Hrvatskog kalendara 2026. Branka Pavić Blažetin. Posebna zahvala upućena je Ženskom pjevačkom zboru „Korjeni“ i orkestru Leventea Varnaija na sudjelovanju u promociji.

Govoreći o sadržaju i odgovarajući na pitanje o naslovnici ovogodišnjeg kalendara, urednica Branka Pavić Blažetin usporedila ju je sa životom i žilom kucavicom u kojoj teče crvena krv podravskog čovjeka, koju je ispisao na svojoj nošnji i u sjaju poculica na glavama svojih žena Hrvatica u prošlosti. Danas se poculica te crveno istkani vezovi i rukavi čuvaju u škrinjama, a škrinjom je nazvala i ovogodišnji, ali i sve prethodne godišnjake Hrvata u Mađarskoj.

U tih trideset i pet škrinja čuva se neprocjenjivo blago – blago koje se ne baca, nego se čuva u škrinji koju otvaramo, prepoznajući dio sebe i radujući se. Dokle god se škrinja otvara, dokle god ima tko čitati, pamtiti i prenositi, naš hrvatski jezik živi. A s njim i sve ono što čini naš mali, ali postojani hrvatski svijet u Mađarskoj. U svakoj stranici, u svakoj fotografiji i svakom imenu zapisano je ono što jesmo: zajednica koja pamti, govori, stvara i vjeruje. Dokle god čuvamo svoju škrinju, čuvat ćemo i svoje ime, svoj jezik i svoje srce – hrvatsko srce u Mađarskoj.”

Vesna Velin, Timea Šakan-Škrilin i Branka Pavić Blažetin

Branka Pavić Blažetin naglasila je važnost i značaj kalendarskog štiva u životu Hrvata u Mađarskoj, kojima je i namijenjen kalendar za 2026. godinu. Bogat sadržaj na 220 stranica prilagođen je raznolikim interesima i uzrastima. Kalendar je podijeljen u 11 poglavlja: „Kalendarij“, „Politika i društvo“, „Povijest i baština“, „Vjera“, „S vrha pera“, „Ljudi i krajevi“, „Za djecu i mladež“, „Putopis“, „Školstvo“, „Hrvatska knjiga“ i „Zrcalo“. Četrdesetak autora potpisuje napise, a među njima su brojni tekstovi i na govornima Hrvata od Gradišća do Bačke.

„Hrvatski kalendar naša je škrinja – škrinja u koju svake godine pažljivo polažemo slova, riječi, rečenice, napise i fotografije te ih kao dragocjene niti utkane u zajedničku tkaninu čuvamo i prenosimo dalje. I ove smo godine, kao i prethodnih desetljeća, svi mi koji smo slagali i oblikovali ovu 'škrinju od papira', Hrvatski kalendar, pokušali u nju staviti ono što je vrijedno i što ostaje. Upravo je zato Hrvatski kalendar naša škrinja i ovim Hrvatskim kalendarom potpisujemo trideset i petu škrinju, trideset i peto izdanje kalendara koji je prvi put ugledao svjetlo dana 1991. godine.

Dio nazočnih

Pobrojajući nazočne, promociju je nazvala svojevrsnim prelom na kojem se u veljači 2026. godine, dok vani sniježi i hladno je, govori hrvatskim jezikom i odiše hrvatskim duhom. Zahvalila je svima koji su svojom nazočnošću počastili promociju i svima koji listaju izdanje. „Nema nas puno, ali time se moramo još više zbijati oko hrvatske vatre“, dodala je.

Branka Pavić Blažetin

Mala stranica

IZ ŽIVOTA NAŠIH ŠKOLA

Salantska osnovna škola nudi razne aktivnosti za svoje polaznike. Za učenike 4. razreda organizirala je posjet na Lovačku izložbu u Šiklošu, gdje su učenici stekli mnoga znanja upoznavajući okoliš. Uz izložbu su naučili prepoznati divlje životinje i biljke koje se mogu naći u okolnim šumama. Naučili su kako treba paziti na prirodu odnosno što mogu učiniti za očuvanje prirodnog okoliša.

Salantska djeca ispred zgrade u kojoj je izložba

Pjevačka skupina

Nadareni pjevači Osnovne škole „Nikola Zrinski” u Keresturu nedavno su sudjelovali na Županijskom natjecanju pjevanja narodnih popijevaka pod naslovom „Rođen sam u lijepoj Zali”. Učenici 3. i 4. razreda Kristóf Bogdán, Líána Mózes, Rozi Virovecz, Melissza Horváth i Alex Répás u kategoriji pjevačkih skupina osvojili su Zlatnu kvalifikaciju.

Učenici, roditelji te djelatnici Osnovne škole „István Fekete” u Boršfi sudjelovali su na poznatom Državnom natjecanju u vještinama „Velik si” koje organizira i prenosi Mađarska televizija TV2. Sportsko natjecanje održano u Budimpešti u Sportskoj dvorani „Levente Riz” bilo je ogroman doživljaj za boršfanske učenike. Budući da osnovna škola u Boršfi ima novu, modernu sportsku dvoranu, učenici su imali prave uvjete za uvježbavanje vještina penjanja, trčanja i drugih zadataka. Boršfanska ekipa na natjecanju se hrabro borila za dobre rezultate.

Ekipa boršfanske škole na Natjecanju „Velik si”

SVJETSKI DAN KAZALIŠTA

Svjetski dan kazališta obilježava se 27. ožujka na inicijativu Međunarodnog kazališnog instituta (International Theatre Institute, ITI). Cilj je obilježavanja podsjetiti javnost i pružiti priliku kazališnim ljudima da ukažu na snagu izvedbenih umjetnosti i umjetničkoga stvaralaštva koja proizlazi iz kreativnog čina. Ujedno je to i prilika da se prisjetimo razvoja kazališta. Kazalište je nastalo u staroj Grčkoj iz rituala koji su se održavali u čast boga Dioniza, koji se slavio pjevanim, recitiranim ditirambima i plesom. U tim svečanostima nalazimo početke tragedije i komedije. S vremenom, radi dinamizacije radnje, uveden je drugi, a zatim i treći glumac (uz obvezni zbor). Otada se kazalište sve više i više razvija, još je uvijek prisutno i svojom čarolijom privlači gledatelje. Prednost je kazališta nad ostalim dramskim vrstama umjetnosti kao što su filmovi, serije i emisije u tome što se događa uživo, neposredno, te osigurava određenu interakciju koja u drugim vrstama umjetnosti nije mo-

guća. Interakcija između publike i glumaca izravna je ili neizravna, tj. „nevidljiva”, poput žamora, pljeska, negodovanja, smijeha itd.

Beta

ZELJE NA TRADICIONALNOM POMURSKOM STOLU

Zbog ubrzanog načina života sve se više zaboravljaju stare, tradicionalne namirnice, a mladi se okreću brzim kulinarskim rješenjima, nerijetko i brzoj hrani. Kako hrvatska zajednica čuva svoje običaje i tradicije, tako čuva i tradicionalne recepte koji su vrlo zdravi. Takva je namirnica i zelje, koje je u ukiseljenom (fermentiranom) obliku nekad bilo izvor vitamina C cijele zime. Zastupnice Hrvatske samouprave Velike Kaniže sjetile su se da tom dragocjenom povrću, koje je često bilo na stolu pomurskih Hrvata, posvete jednu večer uz druge kulturne sadržaje. U Prosvjetnom centru „Zsigmond Móricz” u Maloj Kaniži 27. veljače priredile su Gastronomsko-kulturnu večer „Zelje u hrvatskoj gastronomiji” i plesačnicu pomurskih plesova uz pratnju Tamburaškog sastava „MužiKaj”.

Predsjednica Hrvatske samouprave Velike Kaniže Marija Vargović zamolila je učiteljicu u miru Jelicu Mihović Adam da predstavi važnu namirnicu pomorske kuhinje i jela koja su se za određene prigode od nje pripremala. Zelje je povrće koje nije dovoljno primijećeno u svijetu iako ima veliku nutritivnu vrijednost. „Tijekom povijesti zelje je bilo važan sastojak tradicijske kuhinje. Sadržava mnoštvo vitamina (C, K, B) i minerala i stoga zaslužuje veću pozornost”, rekla je učiteljica. Pričala je i o važnosti zelja sredinom prošloga stoljeća, kad ga je bilo u svakom vrtu. Sadilo se među krumpirima. U to doba, kad nije bilo hladnjaka, namirnice su se spremale za zimnicu, tako i zelje, a kiseljenje zelja bilo je poseban običaj u kućanstvima. Nakon Svih svetih u svakoj kući žene bi kiselile zelje u velikim bačvama, ovisno o tome kolika je obitelj. Okupile bi se žene iz rodbine i za-

Jelica Mihović Adam govori o gastronomiji pomorskih Hrvata

Za ukusna jela zaslužne su Keresturčice

jedno rezale zelje, a zatim bi po slojevima stavljale i solile, dodavale začine te gazile ili batom udarale da se sve dobro stisne, pričala je učiteljica. U Pomurju se kiselo zelje jelo i kao salata s bučnim uljem uz neka jela, a obvezno se kuhalo za svinjokolju sa svježim mesom. Od njega se pravila sarma, složenac, kuhalo se i s graham, što je bilo vrlo hranjivo. Od slatkog zelja uvijek se pravila gibanica za blagdanski stol, npr. na proštenje ili nedjeljom, pa i razna variva, zelje s tijestom i salata. Predavačica je ispričala i anegdotu o mladoj snahi koja nije znala kako se pere kiselo zelje. Od sudionika iz publike Stjepan Horvat ispričao je kajkavsku legendu kako je sjeme zelja dospjelo u naše krajeve, a Jožo Đuric anegdotu o smiješnim situacijama zbog nepoznavanja mađarskog jezika.

O jelima najviše se može razgovarati kad se i kušaju. Članice Ženskog pjevačkog zbora „Ružmarin” iz Kerestura pobrinule su se da spomenutih jela bude i na stolu. Pripremile su pogače sa zeljem, dinstano crveno zelje, tijesto sa zeljem, složenac, gibanice i druga ukusna i zdrava jela od zelja. Svako jelo priča je za sebe. Stariji su se

prisjetili kuhinje svojih majki, kad su kuhale pojedina jela, a mladi su se upoznavali s tradicionalnim jelima. Neka su im bila poznata, a neka ne.

„Nama je vrlo važno da privučemo mlade da i oni čuju za nekadašnje hrvatske tradicije, da čuju o našim običajima, da čuju hrvatsku riječ i, naravno, hrvatsku glazbu s kojom ih je najlakše pridobiti. Zato smo uz predavanje i prezentaciju osigurali i tamburaše i učenje plesa”, rekla je predsjednica Hrvatske samouprave Velike Kaniže Marija Vargović.

Kušanje jela

Nakon kušanja jela Tamburaški sastav „MužiKaj” zabavljao je okupljene pomurskim melodijama, a učitelj Ivan Magdić poučavao je plesove pomurskih Hrvata. Sljedeći put već će možda svi plesati u kadici na zelju.

Beta

Hodočašće Udvarčana i okolnih naselja u Viroviticu i izlet u Zagreb

Krajem prošle godine, 29. i 30. studenog 2025., u organizaciji Hrvatske samouprave Udvara i uz potporu Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske hodočastilo se u Viroviticu te u Zagreb na adventski sajam i svetu misu.

Pedesetak hodočasnika putem je molilo otajstva krunice, molitve satkane od temeljnih molitava naše vjere, kako bi produbili i usavršili zajedništvo, vjeru i vjernost. Čitavim putem pjevane su i prigodne crkvene pjesme s članovima udvarskog Muškog pjevačkog zbora „Hrastina“, koji su također sudjelovali na hodočašću.

U Samostanu i Župi svetog Roka u Viroviticu hodočasnike je dočekao fra Krunoslav Albert, koji im je pričao o povijesti samostana i crkve koja je građena od 1746. godine, a dovršena je 1752. Snažan potres 1757. godine teško je oštetio crkvu, pa je sljedeće godine obnovljena te je dobila svoj današnji izgled.

Hodočasnici su svoj put nastavili u Čazmi, gdje su posjetili imanje Salaj, „Čaroliju svjetla Salajland“, nastojeći vidjeti i doživjeti mnogo toga kako bi se kući vratili sa što ljepšim dojmovima. Stigavši u Zagreb, smjestili su se u Hotelu Blue, gdje su i prespavali. Drugi dan hodočasnici su bili na Adventu u

Razgledavanje grada

Zagrebu, a u kulturnom dijelu programa o povijesti zagrebačkog Starog grada pričao im je Vjekoslav Blažetin, koji se s hodočascima prošetao od Trga bana Jelačića i Europskog trga do katedrale Uznesenja Blažene Djevice Marije i svetih Stjepana i

Ladislava, tj. do zagrebačke katedrale, i do crkve svetog Marka, gdje su s početkom u 11 sati nazočili svetoj misi.

Hodočasnici su se puni lijepih doživljaja i pozitivnih emocija vratili svojim domovima.

Marta Barić Rónai

ZADAR – Izložba „Kralj Koloman i Zadar“, otvorena u studenom 2025. godine u benediktinskom samostanu svete Marije u Zadru, organizirana je u povodu 920. obljetnice priznanja Kolomanove vlasti u Zadru i izgradnje arhitektonskog sklopa u sv. Mariji te u godini obilježavanja 1100 godina Hrvatskog Kraljevstva. Stvaranja velebnog arhitektonskog sklopa uz crkvu sv. Marije nedvojbeno upućuju na to da hrvatska povijest nije tek kronologija događaja nego duboko ukorijenjena baština koja je oblikovala hrvatski identitet tijekom stoljeća. Povijesna važnost Kolomana kao kralja Ugarske, Hrvatske i Dalmacije njegova je potpora početkom 12. stoljeća gradnji zvonika, kapitularne dvorane i samostanskog kompleksa svete Marije u Zadru, koji se danas smatraju prekretnicom u razvoju hrvatske srednjovjekovne arhitekture. Samostan sv. Marije danas je više od arhitekture – on je živi prostor molitve, znanja, rada i stvaranja te mjesto gdje se stoljećima čuva i njeguje vrijedna zbirka rukopisa, relikvijara, liturgijskog ruha, skulptura i slika koja predstavlja jedno od temeljnih kulturnih blaga Republike Hrvatske. Stalni postav samostana Zlato i srebro Zadra – Stalne izložbe crkvene umjetnosti od nacionalnog je značaja te je primjer čuvanja i prezentacije sakralne baštine. Stalna izložba crkvene umjetnosti izvor je nadahnuća, znanja, identiteta i ponosa, posebno za mlađe naraštaje koji u njoj otkrivaju povijest Zadra i Hrvatske. Kustosica je i autorica izložbe „Kralj Koloman i Zadar“ dr. sc. Ana Jordan Knežević. Izložba ostaje otvorena do 1. lipnja 2026. godine.

nicom u razvoju hrvatske srednjovjekovne arhitekture. Samostan sv. Marije danas je više od arhitekture – on je živi prostor molitve, znanja, rada i stvaranja te mjesto gdje se stoljećima čuva i njeguje vrijedna zbirka rukopisa, relikvijara, liturgijskog ruha, skulptura i slika koja predstavlja jedno od temeljnih kulturnih blaga Republike Hrvatske. Stalni postav samostana Zlato i srebro Zadra – Stalne izložbe crkvene umjetnosti od nacionalnog je značaja te je primjer čuvanja i prezentacije sakralne baštine. Stalna izložba crkvene umjetnosti izvor je nadahnuća, znanja, identiteta i ponosa, posebno za mlađe naraštaje koji u njoj otkrivaju povijest Zadra i Hrvatske. Kustosica je i autorica izložbe „Kralj Koloman i Zadar“ dr. sc. Ana Jordan Knežević. Izložba ostaje otvorena do 1. lipnja 2026. godine.

SALANTA – Iako su poklade prošle, 20. veljače salantski hrvatski narodnosni vrtić posjetila je jedna zalutala strašna i jedna zalutala lijepa buša iz Mohača. Pa i nisu baš ni zalutale, nego su ih odgajateljice salantskog vrtića, na čelu s tetom Dijom, zamolile da dođu i da se igraju s mališanima. Tako je i bilo. Mališani su s radošću zagrlili strašnu bušu ne plašeći se ni krzna ni larve. Dotaknuli su i buzdovan te pokušali okrenuti škrgutaljku.

Na dvorištu vrtića 17. veljače spalili su lutku izrađenu od slame, krpa i starih komada odjeće. Slamnata lutka predstavlja zimu, bolesti i sve loše iz proteklog razdoblja, a njezino spaljivanje izražava želju za zdravljem, obnovom i boljom godinom.

V. NARODNOSNI SPORTSKI VIKEND

U organizaciji Ureda predsjednika Vlade Mađarske održan je V. narodnosni sportski vikend na kojem je sudjelovalo otprilike 220 učenika iz devet srednjih škola koje djeluju u sustavu narodnosnog obrazovanja u Mađarskoj (njemačke, slovačke, hrvatske i rumunjske narodnosti). Treći put domaćini susreta bili su Slovaci te se događanje održalo u Evangeličkoj gimnaziji „Adolf Gusztáv Szeberényi“ u Békéscsabi od 6. do 8. veljače.

Na natjecanju su sudjelovale i ekipe Hrvatskog vrtića, osnovne škole, gimnazije i učeničkog doma „Miroslav Krleža“, i to ženska odbojkaška ekipa te muška nogometna ekipa. Sudjelovali su s pomlađanim ekipama te se nisu uspjeli plasirati na pobjedničko postolje.

„Cilj je susreta međusobno upoznavanje mladih, osvještavanje činjenice da pripadnici iste narodnosne zajednice žive i u drugim dijelovima zemlje te upoznavanje s postojanjem drugih narodnosnih zajednica“, izjavio je u Békéscsabi državni tajnik za crkvene i narodnosne odnose pri Uredu predsjednika Vlade Mađarske Miklós Soltész, a prenosi MTI.

Istaknuo je kako postoji velika potreba za očuvanjem tradicionalnih narodnosnih plesova, pjesama, glazbe i nošnji te naglasio: „Ako se mladi toga odreknu, odriču se vlastitih korijena.“

Svečanost otvaranja

Zahvaljujući takvim događanjima i pripadnici većinske mađarske nacije mogu upoznati koliko je „raznolika ova mala Mađarska“. Postoji i dodatan pozitivan učinak – pojam „narodnosni“ sve se rjeđe doživljava pejorativno, a prema njegovu mišljenju u javnosti se promijenila i negativna konotacija određenih izraza, istaknuo je Miklós Soltész.

Branka Pavić Blažetin • Foto: Péter Lehoczky

Upute prije nogometne utakmice

Dodao je kako se mladima treba obraćati na različite načine – ne isključivo preko narodnosnih programa, nego i preko drugih područja svakodnevnog života. Upravo zato osmišljavaju se dodatni programi za mlade, među kojima je i narodnosni sportski vikend u okviru kojeg djevojke igraju odbojku, a mladići nogomet.

U večernjim satima tih susreta redovito se održavaju predavanja tijekom kojih mladi govore o tome zašto im je važno pohađati narodnosne škole. Tada se, kako je istaknuo državni tajnik, rađaju vrijedna prijateljstva i veze za koje vjeruje da će dugoročno donijeti plodove.

Objasnio je kako se na tim susretima mladi različitih narodnosti međusobno upoznaju, ali se istodobno bolje povezuju i unutar vlastitih zajednica. Tako se, primjerice, njemački učenici iz Pilsvörösvára susreću s Nijemcima iz Gyule ili Slovaci iz Budimpešte sa Slovaca iz Békéscsabe.

KALAČA – Hrvatska samouprava Kalače 24. travnja organizira već tradicionalno Županijsko natjecanje hrvatskih ribiča koje će okupiti hrvatske ribiče iz Bačko-kiškunske županije. Natjecanje će se održati na privatnom ribičkom jezeru. Organizatori očekuju prijave tročlanih ekipa mjesnih hrvatskih samouprava iz županije.

SANTOVO – Nakon što su predane prijave učenika za srednje škole, održani su neki prijamni ispit, a neki su još u tijeku. Kako nam je kazala ravnateljica Hrvatske osnovne škole u Santovu Marija Žužić Kovač, svi su se učenici prijavili u srednje škole. U nekima se traži i usmeni i pismeni, neke škole imaju samo pismeni ispit, a neke traže samo ocjene iz osnovne škole. Na naše zanimanje ravnateljica santovačke škole kazala nam je da je ove godine četvero prijavljenih u Hrvatsku gimnaziju Miroslava Krleže u Pečuhu.